

Српска дијаспора неће признати резултате парламентарних избора у Србији јер је три милиона људи у расејању било онемогућено да гласа, што је противно европским вредностима и демократским принципима у свету. Поред тога, у пребројавању гласова драстично су оштећене странке Српске Двери и Ниједан од понуђених одговора, само зато што су једине подржавале право дијаспоре да гласа.

Отворено изражавамо сумњу да је невероватни, риплијевски број поништених листића који се ближи цензусу од 5 одсто (!) припадао углавном овим двама странкама.

У великој мери успео је позив ССК да се дијаспора не пријављује за изборе, јер желимо исте услове гласања као грађани у Србији. Грађани који живе у Србији не морају да се пријављују пред сваке изборе и подносе разне доказе да би гласали. За ове изборе било је упола мање пријављених бирача у дијаспори што значи да је бојкот успео. У Аустралији на пример није отворено ни једно бирачко место.

Оне који су ипак одлучили да гласају ССК је позвао на активан бојкот, односно да глас дају мањинској странци Ниједан од понуђених одговора која је подржала захтеве дијаспоре за гласањем поштом или електронски. И ова акција је и поред све државне саботаже успела, тако да ће НОПО имати једног посланика у Скупштини.

Ипак, НОПО је оштећен за најмање још један мандат јер су њихови контролори избацивани са многих бирачких места. Тамо где није имао контролоре НОПО је имао нула одсто гласова, док се на местима где је имао контролоре проценат обично ишао између 0,8 и 1,0 одсто гласова у просеку.

Српске Двери су такође оштећене, како не би прешле цензус од пет одсто, јер изгледа

да никоме не одговара да дијаспора има своје заступнике у парламенту. Манипулације у Вићенци су само пример зле намере према правима дијаспоре. Такве ствари се дешавају само у Србији. Да је српска дијаспора могла да гласа поштом, као што то могу немачка, француска, италијанска, хрватска, македонска, босанска, па чак и „косовска“ дијаспора, и резултати би били другачији.

Изборно право је само део разлога због којих дијаспора нема поверење у матицу. Уз висок степен корупције и замршену бирократију, то је један од главних разлога због којих Срби из расејања не желе да улаже новац у Србију.

(НСПМ)